

ועליו נאמר אדם פי ימות באהל, ועליו נאמר ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו, וזה סמא"ל, אדם בליעל איש און, ויש לו שתי נקבות רעות, ועליהן נאמר ועל כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא, ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא השכינה, וכי לא נאמר בקדוש ברוך הוא ושכינתו הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, מה אש אינו מקבל טמאה, כף הוא לא מקבל טמאה. אמר לו: והרי פתוב את מקדש יהו"ה טמא, וזו שכינתו? אמר לו: ונדאי שהקדוש ברוך הוא ושכינתו לא מקבלים טמאה, אבל כל מה שטמא את המקום שהיא שורה בו, נחשב לו כאלו עשה אותו, ומשום זה לאביו ולאמו לא יטמא, ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא ואין אמו אלא שכינה, וזה סוד מי שמכניס מרשות הרבים לרשות היחיד, ומשום זה אמר ולא תחללו את שם קדשי, וזה אדני", שהיא רשות היחיד, שהוא יהו"ה יחידו של עולם, וזהו אדם.

(ומשום זה לאביו ולאמו לא יטמא, וזהו סוד מי שמכניס מרשות הרבים לרשות היחיד, ומשום זה אמר) אדם פי ימות באהל, זה אדם בליעל, ומצד זה אדם רשע קרוי מת מעקרו, לפני שנברא העולם, אבל לא נאמר על אדם שהוא מצד הקדשה, וכמה טפשים הם בעולם שאומרים, הרי הקדוש ברוך הוא גזר על אדם שכימות, וזהו שכתוב אדם פי ימות, ואיך אומרים שלא תהיה מיתה ממנו? אוי להם, טוב שלא נבראו בעולם, שאלו הם שמשוים אותם, משוים את

אדם דנשמתא, ואית אדם דגופא, דאתמר ביה (תהלים קמד ד) אדם להכל דמה, ועליה אתמר (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, ועליה אתמר (ירמיה יז ה) ארור הגבר אשר יבטח (דף צח ע"ב) באדם ושם בשר זרועו, ודא סמא"ל אדם בליעל איש און, ואית ליה תרין נוקבין בישינ, ועלייהו אתמר (ויקרא כא יא) על כל נפשות מת לא יבא, לאביו ולאמו לא יטמא, ולית אביו אלא קודשא בריך הוא, ולית אמו אלא שכינתא, וכי לא אתמר בקודשא בריך הוא ובשכינתיה (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, מה אש אינו מקבל טמאה הכי איהו לא מקבל טמאה, אמר ליה והא פתיב (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא ודא שכינתיה, אמר ליה ונדאי דקודשא בריך הוא ושכינתיה לא מקבל טמאה, אבל כל מאן דסאיב אתר דאיהי שריא ביה, אתחשיב ליה כאלו עביד ליה, ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ולית אביו אלא קודשא בריך הוא, ולית אמו אלא שכינתא, ודא איהו רזא מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר (ויקרא כב לב) ולא תחללו את שם קדשי, ודא אדני", דאיהו רשות היחיד דאיהו יהו"ה יחידו דעלמא, ודא איהו אדם.

(ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ודא איהו רזא מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר) (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, דא אדם בליעל, ומסטררא דא בר נש רשע קרוי מת מעיקרא מקמי דאתברי עלמא, אבל לא אתמר על אדם דאיהו מסטררא דקודשא, וכמה טפשינ אינון בעלמא דאמרינן הא קודשא בריך הוא גזר על בר נש דימות, הדא הוא דכתיב אדם פי ימות, ואיך אמרינן דלא יהא מיתה מיניה, וי לון דטב לון דלא אתבריאו בעלמא,

לון דלא אתבריאו בעלמא,